Plout dál - Načas

Plout dál, jen tak na vlnách
kam mě nese proud, plout, plout řekou dolů.
Plout dál, utopit svůj strach,
zbavit se všech pout, plout, plout, stále dolů.

R: Plout s řekou, která duši unáší,
   plout s řekou, která tíhu nadnáší,
   plout s řekou, která touhy ochladí,
   s řekou, která jemně pohladí.

Plout dál, splynout s hladinou
celou myslí svou, svou, svou, být jen řekou.

Plout dál, jen tak na vlnách
srdce řece dát, dát, dát, je mé přání.
Jen plout, hloubat v hlubinách
v peřejích se smát, smát, smát, radování

R: Plout tam kde řeka skály proráží
   plout tam kde v tůních svět se odráží
   plout, až tam kde se slunce rozpouští
   tam kde voda zemi opouští.

Kdo ví, snad jednou naprším
na vyprahlou poušť, poušť, poušť,
s dávnou žízní.